

Sygn. akt VI Gz 156/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017r.

na posiedzeniu niejawnym, w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) S.A. w C.

przeciwko D. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 10 kwietnia 2017r., sygn. akt V GC 219/17 upr

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt II (drugim) w ten sposób, że obniżyć zasądzoną w nim kwotę do kwoty 1 617 zł (jeden tysiąc sześćset siedemnaście) złotych,
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie,
3. zasądzić od pozwanej D. K. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) S.A. w C. 148,20 zł (sto czterdzieści osiem złotych dwadzieścia groszy) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt VI Gz 156/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy, umarzając postępowanie z uwagi na cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia, zasądził od pozwanej na rzecz powodowej spółki kwotę 1.917 zł tytułem kosztów postępowania uznając, że skoro cofnięcie pozwu było efektem zapłaty dochodzonej przez powoda należności, to stronę pozwaną należy uznać za przegrywającą sprawę. W związku z tym, Sąd I instancji jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach wskazał na art.98 k.p.c. i wyjaśnił, że na zasądzoną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1.800 zł, opłata sądowa od pozwu 100 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł.

W zażaleniu pozwana zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie art.102 k.p.c. i art. 5 k.c. poprzez ich niezastosowanie oraz sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego poprzez nieuwzględnienie, że pozwana zapłaciła część należności dochodzonej pozwem jeszcze przed doręczeniem odpisu nakazu zapłaty oraz wyjątkowych okoliczności przemawiających za nieobciążeniem pozwanej kosztami procesu. W oparciu o takie zarzuty skarżąca wniosła o zamianę orzeczenia o kosztach procesu poprzez nie obciążanie jej kosztami przeciwnika, względnie zasądzenie od niej na rzecz powoda jedynie części kosztów oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniosł o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Słusznie przyjął Sąd Rejonowy, że zapłata dochodzonej pozewm należności po wniesieniu pozwu oznacza, że pozwaną należy traktować jako przegrywającą sprawę w całości. Chwila doręczenia odpisu pozwu (nakazu zapłaty) nie jest w tym zakresie decydująca. W konsekwencji, co do zasady należało obciążyć pozwaną kosztami procesu na podstawie art. 98 k.p.c., w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zdaniem Sądu odwoławczego nieuzasadniony jest zarzut naruszenia art.102 k.p.c. w zw. z art. 5 k.c.

Przepis art. 102 k.p.c. stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, jako zasadzie podstawowej w zakresie rozstrzygania o kosztach. Jako wyjątek od ogólnej zasady, pozwalający w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami, przepis ten nie może być wykładany rozszerzająco. Przepis art. 102 k.p.c. odwołujący się do ogólnej klauzuli "wypadku szczególnie uzasadnionego" pozostawia suwerennej ocenie sądu ustalenie, czy w sprawie zachodzą okoliczności pozwalające na uwolnienie strony od obowiązku zwrotu przeciwnikowi części, a nawet całości poniesionych przez niego kosztów procesu, jednakże przeprowadzona ocena nie może być dowolna i musi uwzględniać wszystkie okoliczności sprawy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 9 marca 2017 roku, sygn. akt V ACa 276/16). Pozwana nie zapłaciła należności w terminie wymagalności ani w terminie wyznaczonym wezwaniem do zapłaty, dlatego powództwo było uzasadnione. Przyczyny braku terminowej zapłaty są jedynie twierdzeniem pozwanej, która nie wykazała jednocześnie, że jej sytuacja materialna, osobista i rodzinna uzasadnia zastosowanie art.102 k.p.c. Chociaż sytuacja finansowa nie stanowi samodzielnego argumentu na rzecz nieobciążania strony kosztami procesu należnymi stronie przeciwnej to jest istotna dla pełnej oceny sytuacji. Pozwana nie podała żadnych konkretnych danych co do swojego stanu majątkowego (np. wysokość osiąganych przychodów, ewentualnie ponoszone straty z działalności gospodarczej, brak majątku), czy też szczególnych okoliczności dotyczących stanu osobistego czy rodzinnego, które wskazywałyby, że jej sytuacja jest wyjątkowa i uzasadnia zastosowanie powołanego przepisu. Twierdzenia co do niewywiązywania się powoda z warunków umowy w zakresie ogrzewania pomieszczenia nie zostały niczym poparte, a w przedmiotowej sprawie są o tyle nietrafne, że dochodzona należność czynszowa dotyczy miesięcy letnich tj. lipiec – wrzesień. Trzeba też mieć na względzie, że ostatecznie pozwana zapłaciła należność czynszową za sporny okres w pełnej wysokości.

Kwestia zastosowania art. 102 k.p.c. pozostawiona jest orzekającemu sądowi z odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia i poczucia sprawiedliwości. Ocena w tym zakresie ma charakter dyskrecjonalny i może być podważona przez sąd wyższej instancji w zasadzie jedynie wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (por wyrok SA w Krakowie z dnia 8 grudnia 2016 roku, sygn. akt I ACa 910/16). W okolicznościach przedmiotowej sprawy, nie można uznać dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny za rażąco niesprawiedliwą.

Należy jednak uwzględnić, że w postępowaniu upominawczym zakończył się spór o kwotę 2.163,75 zł (postanowienie z dnia 28.12.2016 r. k. 29), natomiast dalsze koszty zastępstwa związane są z wniesionym sprzeciwem od nakazu zapłaty zasądzającego od pozwanej kwotę 4.435.61 zł z ustawowymi odsetkami. W sprawie upominawczej stawka wynagrodzenia dla wartości 2.163,75 zł według norm przepisanych wynosi 600 zł, (§ 3 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie przy uwzględnieniu zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku), zaś dla wartości przedmiotu zaskarżenia objętego nakazem zapłaty, wynagrodzenie adwokata wynosi 900 zł (§ 2 pkt 3 i § 2 pkt 2 rozporządzenia).

W sumie koszty zastępstwa procesowego powoda wynoszą zatem nie 1.800zł, lecz 1.500 zł (600 zł + 900 zł) i taką kwotę należało zasądzić. Nie budzą natomiast zastrzeżenia koszty opłaty sądowej (100 zł) i opłaty od pełnomocnictwa (17 zł). Łącznie więc należne powodowi koszty procesu wynoszą 1 617 zł.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie w granicach zaskarżenia wymaga korekty poprzez uwzględnienie właściwych stawek zastępstwa adwokackiego.

Z tych względów, na podstawie art.386 § 1 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. w punkcie 1 i na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. w punkcie 2 orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.100 k.p.c. – według zasady stosunkowego rozdzielania kosztów. Powód wygrał sprawę w 16%, ponosząc koszty 255 zł. Pozwany wygrał w 84 %, a jego koszty w postępowaniu zażaleniowym wnoszą 225 zł.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)